

Nye salærtakster 2000

23. Færdselsloven - Hastighed - Gentagelse - Betinget frakendelse - Sagsomkostninger
24. Samfundstjeneste - Narkotika
25. Fotokonfrontation - Varetægtsfængsling
26. Anklageskrifter - Påtalebegrænsning - Ændring i anken
27. Berammelsesproblemer - Ombeskikkelse - Varetægtsfængslingens udstrækning - Løsladelse
28. Medvirken ved passivitet - Røveri
29. Vold - Ikke udvisning
30. Beslaglæggelse
31. Vidner - Medtiltalt som vidne i ankeinstansen - Bevis - Dokumentation af tidligere forklaringer
32. Samleje med mindreårig - Betinget straf - Erstatning - Egen skyld
33. Sagsomkostninger - DNA-analyse
34. Færdselsloven - U-vending - Betinget frakendelse

Konfliktråd, møde

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Postbox 1051
1007 København K
Telefon 3311 7522
Telefax 3332 4775

Landsforeningens bestyrelse:

Thomas Rørdam
formand, København

Bent Holmberg
næstformand, Aalborg

Michael Abel
Holbæk

Karen Marie Dyekjær
Esbjerg

Hanne Gullitz
Århus

Poul Jost Jensen
Glostrup

Mogens Juhl
Odense

Mette Lauritzen
København

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1080**

Formandens adresse:

Postbox 9017, 1022 København K

Telefon 3312 4540
Fax 3393 4540

Udviklingen i antal domme til samfundstjeneste

I 1999 blev der afsagt i alt 983 domme med vilkår om samfundstjeneste, hvilket er en meget stor vækst i forhold til 1998, nemlig en vækst på i alt 216 domme med vilkår om samfundstjeneste. Procentuelt udgør stigningen i antal domme til samfundstjeneste fra 1998 til 1999 28%, hvilket er den største stigningstakt siden 1992 – det år, hvor samfundstjeneste lovfæstedes. I forhold til 1992 var antallet af domme til samfundstjeneste i 1999 72% højere.

Britta Kyvsgaard fra Justitsministeriet konkluderer i sin undersøgelse bl.a., at antallet af domme til samfundstjeneste i meget høj grad afhænger af, i hvilket omfang der anmodes om at få foretaget egnethedsvurderinger. Uanset hvor mange eller hvor få anmodninger, der fremsættes, er det år efter år en nogenlunde konstant andel heraf, der leder til samfundstjeneste.

Dette tyder på, at der – fortsat – er et potentiale for at øge brugen af samfundstjenestesanktionen. De seneste års ganske kraftige vækst i antallet af anmodninger om egnethedsvurdering har således ikke på nogen måde resulteret i, at relativt færre af disse sager ender med samfundstjeneste, hvilket ville være tilfældet, såfremt 'loftet var ved at være nået.'

Der er altså grund til optimisme, tilføjer redaktøren. Selv om det har hjulpet noget med at få anklagemyndigheden til at rekvirere undersøgelserne, bør forsvarerne fortsat være meget opmærksomme på, at en samfundstjenesteundersøgelse ikke savnes i egnede sager.

DEN DANSKE DOMMERFORENING

Marts 2000

**Vejledende takster for salærer i
straffesager og ægteskabssager
ved byretterne**

I.	<u>Grundlovsforhør</u> af normal varighed	900 kr.
II.	<u>Fristforlængelser og kortere retsmøder</u> under sagens forberedelse:	900 kr.
	----- længerevarende samt afhøringer hos politiet pr. time	1.100 kr.
	Retsmøder m.v. på søn- og helligdage samt lørdage: Forhøjelse med 50%, kl. 22-06 tillægges 100%. (Skal oplyses af forsvareren).	
	Skriftlig medd. om fristforlængelse uden retsmøde	550 kr.
	<u>Fængselsbesøg</u> af normal varighed	900 kr.
III.	Ekspeditionssalær for <u>sluttede sager uden retsmøder</u> minimum:	650 kr.
IV.	<u>Domsforhandling</u>	
A.	Mindre tilståelsessager, herunder sager om spirituskørsel, hvis flere sager in continenti ellers	1.100 kr. 1.550 kr.
B.	Længerevarende tilståelsessager: som domsmands-sager.	
C.	Domsmandssager: Minimum: 2 timer:	2.200 kr. 3.300 kr.

3 timer: (½ dag)	5.000 kr.
4 timer:	6.600 kr.
5 timer:	8.300 kr.
6 timer: (1 dag)	10.000 kr.

Taksten for domsforhandling omfatter også samtaler på kontoret med klienten, indhentelse af oplysninger og forberedelse af procedure i normalt omfang.

Salæret kan forhøjes med 450 kr. pr. time for rejsetid for forsvarere, der må rejse til tingstedet, hvis forsvarerbeskikkelsen ikke er betinget af, at advokaten frafalder krav imod statskassen om godtgørelse for rejseudgifter.

V. Forsvarer for flere i samme sag:

Salæret for hver enkelt må normalt - bortset fra grundlovsforhør og fristforlængelser - nedsættes noget (f.eks. 1/3 - 1/2).

VI. Aflysninger:

Ved aflysning med mindst flere dages varsel tillægges intet salær. Ved retsmøder, der aflyses med kortere varsel, tillægges fra 1/3 og op til 1/2 af det normale salær for det pågældende retsmøde, dog mindst 900 kr.

VII. Ægteskabssager, herunder sager om forældremyndighed:

Sager om forældremyndighed 6.000 kr.
Øvrige ægteskabssager 4.000 kr.

Disse salærer i ægteskabssager tilkendes både sagsøgers og sagsøgtes advokater og dækker foruden domsforhandlingen også den tid, der i almindelighed må anses for nødvendig til forberedelse af sagen. De bør kun i særlige tilfælde og efter en konkret vurdering fraviges.

VIII. Sager i børn og unge-udvalg:

Til advokater, der møder i sager i børn og unge-udvalg, bør der i almindelighed højst tilkendes 6.000 kr. Dette salær hviler på en forudsætning om, at sagen samlet set for advokaten er forbundet med i alt ca. 5 timers arbejde, som honoreres med 1.200 kr. pr. time.

Ovenstående takster er vejledende og sigter til normale sager.

Bemærkninger til salærtakster marts 2000 for straffesager og ægteskabssager ved byretterne

1. Ved forhandling mellem på den ene side Den Danske Dommerforening og præsidenterne i Østre Landsret, Vestre Landsret og Københavns Byret og på den anden side Advokatrådet er der opnået enighed om, at den vejledende grundtakst pr. time fremover bør være 1.100 kr. (tidligere 1.000 kr.). Dette er baggrunden for de ændrede satser.
2. Væsentlige forhøjelser af salærer, der er fastsat efter tidsforbrug i retten eller efter sagens karakter, må i almindelighed forudsætte specificeret skriftlig timeopgørelse fra advokaten. Salær efter opgørelse over anvendt tid forudsætter endvidere, at det opgivne tidsforbrug efter dommerens vurdering med rimelighed er anvendt på sagen. På baggrund af betydelige forhøjelser af taksterne, som skete i 1988, har det siden da været praksis som altovervejende regel at lægge taksterne til grund i stedet for timeopgørelser fra advokaterne. Under de førte forhandlinger i tidens løb er det fra advokaternes side stærkt understreget, at man er indforstået med, at dommerne anstiller en konkret vurdering over for timeopgørelser. I sager, der har krævet en ganske ekstraordinær indsats, bør man i givet fald snarere forhøje det takstmæssige salær, f.eks. med 1/4, 1/3 eller 1/2. Man bør være særlig opmærksom på, om bestemte advokater i visse sager fremkommer med timeopgørelser, men i andre sager ser en fordel i at oppebære det takstmæssige salær.

Det salær, der tilkendes ved domsforhandlingens afslutning, omfatter normalt også arbejdet med anke af sagen, ansøgning om særskilt procesbevilling, benådning og lignende, således at der alene gives "eftersalær" i særlig tilfælde.

3. Som det indirekte fremgår af taksterne, er udgangspunktet et salær på 1.100 kr. i timen, hvor opgørelse over "nettotimer" lægges til grund, og 1.650 kr. pr. time i retten. Sidstnævnte takst indbefatter forberedelse, jfr. IV in fine.
4. Salær for grundlovsforhør og fristforlængelser dækker også samtale med sigtede i forbindelse med retsmødet. Retsmøder om særlige efterforskningskridt behandles som grundlovsforhør, henholdsvis fristforlængelser, dog således, at standardtaksterne ikke fuldt ud ydes, hvis samme advokat i samme korte retsmøde har flere på hinanden følgende sager, jf. herved taksternes bestemmelse om reduktion, hvor samme advokat er forsvarer for flere i samme sag.
5. Ved "mindre tilståelsessager" (1100/1550 kr.) forstås sager af op til ca. ½ times varighed i retten. At salæret pr. time i retten herved e.o. kan blive noget højere end det under 3 anførte, beror på, at det skal dække det grundlæggende arbejde med journalisering, samtale med hver enkelt klient etc.
6. Ved meget komplicerede, længerevarende sager, typisk SØK-sager, der indebærer gennemgang af omfattende regnskabsmateriale, tillægges der fra domsforhandlingens påbegyndelse salær svarende til 12.000 kr. for hver fulde retsdag, hvor den pågældende forsvarer har skullet være til stede i retten. Dette salær hviler på en forudsætning om, at hver af disse fulde retsdage (på 6 timer) er forbundet med cirka 5 timers forberedelse for forsvareren. Salæret omfatter således forberedelse, herunder til procedure, incl. udarbejdelse af skriftlig procedure. Kun i det omfang, hvori forsvarerens samlede registrerede tidsforbrug vedrørende den pågældende sag overstiger det timetal, der er en forudsætning for salærfastsættelsen, bør der tilkendes yderligere salær. Indtil domsforhandlingens påbegyndelse honoreres forsvarerne efter tidsforbrug. I det omfang der anvendes salær efter anvendt tid, er satsen 1.100 kr. pr. time, jfr. pkt. 3.
7. Ved forsvarers rejse til udlandet, f.eks. i forbindelse med afhøringer, ydes rejsegodtgørelse, diæter og hotelgodtgørelse efter statens regler plus 10.000 - 11.000 kr. pr. hel dags fravær. I dette beløb er inkluderet advokatens forberedelse.
8. Der ydes ikke salær for "rådighedstjeneste" f.eks. i weekender, hvor advokaten af politiet er underrettet om, at der ikke er fremstillinger, og derfor ikke møder, jfr. herved UfR 93, s. 408.

Jes Schiøler

Landsforeningens Meddelelse 23/2000

Færdselsloven - Hastighed - Gentagelse - Betinget frakendelse - Sagsomkostninger

Færdselslovens § 42, § 126 og § 128

T var tiltalt for at have kørt for stærkt på motorvej. Der var påstand om betinget frakendelse på grund af tidligere hastighedsforseelser. Byretten imødekom påstanden, landsretten frifandt herfor under hensyn til, at 3 af de 6 tidligere hastighedsoverskridelser var begået mere end 5 år før det påsigtede forhold.

Statskassen betalte sagens omkostninger for landsretten. Forsvareren fik politiet til at frafalde sagsomkostninger for byretten under henvisning til det ændrede resultat i ankeinstansen.

Ø.L. 13. afd., a.s. S-1363-99, 6/7 1999

T var tiltalt for i september 1998 at have kørt mindst 149 km/t på motorvej. Der var påstand om bøde og betinget frakendelse, jfr. FL § 126, stk. 1, nr. 4, jfr. § 128.

Han var straffet tidligere for hastighedsforseelser som følger:

1993	bøde	1.500	60/86	km/t
1993	bøde	2.200	110/169	km/t
1993	bøde	1.100	90/134	km/t
1994	bøde	1.300	70/94	km/t
1996	bøde	1.300	110/144	km/t
1998	bøde	1.300	110/145	km/t

T erkendte sig skyldig. Byretten fastsatte bøden til 1.300 kr. med forvandlingsstraf af hæfte i 6 dage og bemærkede vedr. frakendelsen:

"Efter en samlet bedømmelse af det nu begåede forhold og de siden 1993 begåede 6 overtrædelser af hastighedsbegrænsninger findes tiltalte at udvise en sådan manglende agtpågivenhed og hensynsfuldhed overfor andre trafikanter, at førerretten skal frakendes ham. De konkrete omstændigheder ved kørslerne tillægges ikke betydning

overfor antallet af kørsler, ligesom spørgsmålet om betingelserne for gentagelsesvirkning er til stede heller ikke tillægges betydning i denne sammenhæng. Tiltalte beholder dog førerretten, hvis han ikke inden for 3 år fra endelig dom igen fører motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal fratages ham, jf. færdselslovens § 128, jf. § 126, stk. 1, nr. 4.

Det følger af færdselslovens § 60, stk. 3, at tiltalte desuden skal bestå en kontrollerende køreprøve."

T ankede med påstand om frifindelse for så vidt angik førerretsfrakendelsen. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

Landsretten bemærkede:

"3 af de 6 tidligere hastighedsoverskridelser er begået mere end 5 år før den hastighedsoverskridelse, der nu er til pådømmelse. Herefter tages tiltaltes frifindelsespåstand til følge.

Med denne ændring stadfæstes dommen."

Statskassen skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

Forsvareren rettede henvendelse til politimesteren og bad denne frafalde kravet på betaling af forsvarersalær for byretten, idet sagen fra først af burde være afgjort ved fremsendelse af et bødeforlæg på 1.300 kr.

Han vedlagde en fotokopi af Rigsadvokatens meddelelse 1/1995, hvilken meddelelse er opretholdt ved Rigsadvokatens meddelelse 6/1998.

Landsforeningens Meddelelse 24/2000

Samfundstjeneste - Narkotika

Straffelovens § 62 og § 191

K på 36 år samboende med den medtiltalte M og med en datter på 12 år blev idømt samfundstjeneste (dissens) for salg af narkotika og besiddelse heraf med videresalg for øje.

M blev for hovedsageligt samme forhold idømt fængsel i 6 måneder ubetinget.

Ø.L. 14. afd., a.s. S-0668-99, 13/10 1999

K på 36 og M på 34 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 191 ved i august 1998 at have solgt henholdsvis 2 og 10 gram heroin til A, og ved i september 1998 på den fælles bopæl med henblik på videresalg at have været i besiddelse af 43,1 g kokain, 2,8 g heroin og 190 g hash.

M var yderligere tiltalt for ved anholdelsen i september 1998 at have været i besiddelse af 0,2 g kokain og en dolk, en tveægget hellebard og et baseballbat i metal.

K kunne erkende salget af 2 og 10 gram, som hun var alene om. Hun erkendte besiddelse af de 190 g hash, men nægtede sig i øvrigt skyldig.

M nægtede sig skyldig i salget af de 2 og 10 gram. Han erkendte besiddelse af 43,1 g kokain og 2,8 g heroin til eget forbrug tillige med de 0,2 g kokain. Han nægtede overtrædelse af våbenloven.

K var i 1996 bl.a. for spirituskørsel og lov om euforiserende stoffer straffet med hæfte i 14 dage og en tillægsbøde på 300 kr. M var ikke straffet af betydning for sagen.

K havde siddet varetægtsfængslet i 2 uger. M i 6 uger.

Byretten fandt både K og M skyldige i salget af heroin, henholdsvis 10 og 2 g.

Vedr. de fundne stoffer kunne det lægges til grund, at M var i besiddelse heraf i det væsentlige med henblik på videresalg og antagelig i et vist omfang med henblik på eget forbrug.

K's forklaring om, at hun ikke deltog i M's salg af narkotika, blev forkastet, og M blev dømt også for videresalgshensigt med hensyn til hashen.

M blev tillige dømt for overtrædelse af våbenloven.

K blev idømt 6 måneders fængsel, M 8 måneder. Der blev ved straffastsættelsen lagt vægt på den indbyrdes fordeling af rollerne i forholdet mellem de to tiltaltes salg af narkotika.

Begge ankede med påstand om frifindelse i det ikke erkendte omfang, bortset fra, at M nu erkendte våbenlovsovertrædelsen. Begge påstod deres forhold henført under lov om euforiserende stoffer.

Subsidiært påstod de formildelse, K navnlig således, at straffen blev gjort betinget, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden påstod skærkelse.

K oplyste bl.a. om sine personlige forhold, at hun fra juli 1999 havde fået fast arbejde. Hun og den 12-årige datter boede stadig sammen med medtiltalte. Hun var igen begyndt at ryge hash efter at være holdt op i forbindelse med varetægtsfængslingen.

Både K og M blev fundet skyldige som for byretten, dog med dissenser. Begge tiltalte var herefter i det hele fundet skyldige efter anklageskriftet.

Om strafudmålingen bemærkede landsretten:

"Samtlige voterende finder straffen passende udmålt for tiltalte K. Tre voterende finder ikke grundlag for at gøre straffen betinget. Tre voterende finder, at straffen under hensyn til tiltalte K's gode personlige forhold undtagelsesvis kan gøres betinget. To voterende vil gøre straffen betinget af, at tiltalte undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen. En voterende vil herudover gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, jf. retsplejelovens § 216, stk. 2, hvorefter denne tiltalte straffes med 6 måneders fængsel, der gøres betinget med vilkår om tilsyn og samfundstjeneste som nedenfor bestemt.

Samtlige voterende finder, at tiltalte M's straf bør nedsættes til fængsel i 6 måneder. Fem voterende finder ikke grundlag for at gøre nogen del af straffen betinget. En voterende stemmer for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, hvorefter tiltalte straffes med 6 måneders ubetinget fængsel."

- oo0oo -

K skulle udføre samfundstjeneste i 80 timer inden for en prøvetid af 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 25/2000

Fotokonfrontation - Varetægtsfængsling

Retsplejelovens § 762 og § 812

Fotokonfrontation, der var behæftet med betydelige mangler, kunne ikke hverken i sig selv eller sammenholdt med sagens øvrige oplysninger begrunde en mistanke, der gav tilstrækkeligt grundlag for varetægtsfængsling.

Ø.L. 13. afd., kære S-3753-99, 29/10 1999

T blev fremstillet den 27/10 1999 sigtet for overtrædelse af § 245 ved vold på et værtshus den 3/10 s.å.

T nægtede sig skyldig. Han kunne ikke huske, hvad han havde lavet den pågældende aften. Han nægtede at kende til det pågældende værtshus.

Han bekræftede, at han tidligere var dømt for bl.a. vold og røveri.

Byretten afsagde følgende kendelse:

"Efter de foreliggende oplysninger, herunder forurettedes signalement af gerningsmanden og efterfølgende oplysning af anholdtes identitet, sammenholdt med at forurettede under en fotokonfrontation har udpeget anholdte med 100% sikkerhed, er der begrundet mistanke om, at anholdte T har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, som beskrevet i sigtelsen.

Under hensyn til at forholdet er begået under afsoning af domme for vold og røveri, må det befrygtes, at anholdte, såfremt han løslades, på ny vil begå ligesådan kriminalitet, hvorfor betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 2, findes opfyldt.

Da de personer, der har været vidne til forholdet, må antages at være bekendte med anholdte, er der endvidere bestemte grunde til at frygte at anholdte vil søge at vanskeliggøre forfølgningen i sagen, blandt andet gennem påvirkning af vidnerne, såfremt han løslades, hvorfor tillige betingelserne i retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, findes opfyldt.

Endvidere findes det under hensyn til varetægtsfængslingens øjemed påkrævet, at anholdte i medfør af retsplejelovens § 770 a isoleres som nedenfor bestemt."

Han blev herefter fængslet 27 dage, heraf 13 dage i isolation.

Forsvareren indgav kæreskrift med påstand om løsladelse. Han anførte, at mistankegrundlaget alene var den foretagne fotokonfrontation, og gjorde gældende, at betin-

gelsen i RPL § 812 ikke var opfyldt, idet der ikke var rimeligt grundlag for mistanken mod T.

Én havde fortalt den forurettede et navn, som ikke svarede helt til T's, og med et oplyst afsoningssted, som heller ikke svarede til T's.

Konfrontationen var behæftet med mangler; forsvareren gjorde gældende:

- "at der uden problemer kunne have været afholdt en egentlig konfrontationsparade med deltagelse af min klient, som var afsoner, og dermed uden vanskelighed kunne fremstilles til en konfrontationsparade,
- at min klient burde have været sigtet inden konfrontationen afholdtes,
- at der under alle omstændigheder burde være beskikket advokat for min klient forinden fotokonfrontationen,
- at fotokonfrontationsmaterialet er behæftet med væsentlige mangler, idet figuranterne i betydeligt omfang ikke opfylder signalementet, hvorefter gerningsmanden skulle være ca. 30 år, skaldet, muskuløs bodybuildertype, ingen skægvekst. Kun 4 figuranter er skaldede, 9 af figuranterne har skæg, adskillige af figuranterne svarer ikke til betegnelsen "muskuløs bodybuildertype". Det må derfor antages, at en forsvarer ville have gjort indsigelse mod det foreliggende materiale.

Endelig bemærkes det, at forurettedes 100% genkendelse i h.t. fotokonfrontationen må anses for at være behæftet med en vis bevismæssig usikkerhed ud fra, at fotokonfrontationen dels var behæftet med de nævnte mangler, og dels at forurettede forud for fotokonfrontationen (den 8.10.1999) havde gennemset fotos af eventuelle gerningsmænd, hvor han med 90% sikkerhed havde udpeget en anden person som gerningsmand. Denne viste sig imidlertid at have et sikkert alibi for gerningstidspunktet og den nævnte persons foto optræder i øvrigt ikke blandt de ved fotokonfrontationen anvendte fotos."

Landsretten bemærkede:

"Den foretagne fotokonfrontation findes, hverken i sig selv eller sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, at kunne begrunde en mistanke, der giver tilstrækkeligt grundlag for varetægtsfængsling, hvorfor

bestemmes:

Sigtede T løslades."

Anklageskrifter - Påtalebegrænsning - Ændring i anken

Retsplejelovens § 908, stk. 4

Under en omfattende sag om økonomisk kriminalitet rejste anklagemyndigheden under ankesagen spørgsmålet om henførelse af et af forholdene i tiltalen under bedrageribestemmelsen i stedet for mandatsvig. Efter en tilkendegivelse fra retten om, at betingelserne ikke var opfyldt, tog anklagemyndigheden denne tilkendegivelse til efterretning.

Ø.L. 19. afd. a.s. S-4509-98, 4/11 1999

T var i forhold 6 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 280, jfr. § 286, stk. 2 - mandatsvig af særlig grov beskaffenhed, ved i januar 1992 som bestyrelsesformand i X Invest A/S for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding i et formueanliggende, som det påhvilede ham at varetage for selskabet og selskaber i X Invest-koncernen, at have ladet selskabet X Finans A/S, der indgik i X Invest-koncernen, afkøbe tiltaltes hustru P's 1325 stk. B-aktier og nominelt 619.000 10,6 %-obligationer i X Invest A/S for beløb af henholdsvis 266.325 kr. og 656.953 kr., hvorved X Finans A/S og hermed X Invest-koncernen led et tab svarende til købesummen, da de pågældende aktier og obligationer på salgstidspunktet var værdiløse.

Det fremgår af retsbogen fra ankesagen den 4/11 1999:

"Retsformanden bemærkede, at retten havde drøftet det spørgsmål, som anklagemyndigheden havde rejst i retsmødet den 25. oktober 1999 om rettens adgang til i sagens forhold 6 at domfælde for bedrageri, såfremt retten ikke finder grundlag for at dømme i overensstemmelse med den rejste tiltale for mandatsvig.

Efter en bedømmelse af udformningen af tiltalen, jf. retsplejelovens § 908, stk. 4, og henset til, at der ved anklagemyndighedens afgørelse om at rejse tiltale som sket må anses at foreligge en påtalebegrænsning i relation til en eventuel domfældelse for bedrageri, jf. formuleringen af straffelovens § 280 ("for så vidt forholdet ikke falder ind under §§ 267 - 279a"), er det rettens opfattelse, at betingelserne for i givet fald at henføre et af tiltalte eventuelt udvist strafbart forhold under straffelovens § 279 om bedrageri ikke er opfyldt.

Anklageren tog denne tilkendegivelse til efterretning."

Berammelsesproblemer - Ombeskikkelse - Varetægtsfængslingens udstrækning - Løsladelse

Retsplejelovens §§ 733, 736, 762, stk. 3

T var ved byrettens dom idømt 10 måneders fængsel. På grund af berammelsesproblemer ville han ved ankesagen have siddet godt 9 måneder i varetægt, heraf knap 6 måneder alene i afventen af ankebehandlingen.

Statsadvokaten forlangte tidligere berammelse og eventuelt ombeskikkelse - sagen omfattede 5 tiltalte.

Landsretten fastholdt berammelsen og besluttede løsladelse af T, trods at der var besluttet udvisning af T ved byrettens dom.

V.L. K afd., S-2643-99, 9/11 1999

Det fremgik af retsbog fra landsretten den 15/10 1999 vedr. 5 tiltalte i en ankesag:

"Landsretten har efter telefonisk kontakt med forsvarerne besluttet, at sagen domsforhandles over 4 dage fra mandag den 28. februar til torsdag den 2. marts 2000. Det bemærkes, at landsretten har tilbudt forsvarerne at beramme sagen i ugerne 41-50 i år og i ugerne 1-6 og 8 i 2000, men at forsvarerne først i uge 9 i 2000 har haft mulighed for alle at møde.

Tiltalte T har været frihedsberøvet siden den 26. maj 1999 og er ved byrettens dom idømt fængsel i 10 måneder. Landsretten finder derfor, at det på ny må overvejes, om denne tiltalte skal forblive varetægtsfængslet. Landsretten fastsatte herefter frist til den 22. oktober 1999 for Statsadvokaten og advokat A til at afgive en udtalelse herom."

Advokat A anførte i en skrivelse af 19/10 1999 bl.a. om T, der var varetægtsfængslet i medfør af § 762, stk. 1, nr. 1: "Min klient har protesteret mod udvisning, og der er ingen grund til at antage, at han vil flygte eller holde sig skjult. Han er forsørger for 4 mindreårige børn." Hun begærede klienten løsladt i medfør af § 762, stk. 3.

Statsadvokaten fandt det yderst betænkeligt og uheldigt at løslade T forud for domsforhandlingen, ikke mindst i betragtning af, at den sene berammelse efter det oplyste

alene beroede på en eller flere forsvareres forhold. Ekstrakt ville snarest blive fremsendt.

På den anden side fandt statsadvokaten det betænkeligt, at den pågældende var varetægtsfængslet frem til domsforhandlingen. Han ville så have været frihedsberøvet i godt 9 måneder, heraf knap 6 måneder alene i afventen af ankebehandlingen.

Statsadvokaten protesterede derfor mod, at sagen først var berammet til domsforhandling februar/marts. Såfremt en tidligere berømmelse ikke var mulig, måtte der i givet fald ske ombeskikkelse. Yderligere 3 personer var varetægtsfængslet i sagen.

Advokat A svarede, at sagen tidligere var søgt berammet i november. Hun havde reserveret de nødvendige dage.

Senere måtte hun meddele sin klient, at domsforhandlingen var udskudt, uden at hun kendte eller senere fik oplyst årsagen hertil. Hun havde været åben for berømmelse på senere tidspunkter. Hendes klient insisterede på at fastholde hende som sin forsvarer.

Hendes klient havde opholdt sig i landet siden 1985 som flygtning fra Libanon.

Statsadvokaten fastholdt kravet om omberømmelse til et tidligere tidspunkt. Han henviste bl.a. til, at T havde begået en affekthandling og fremsat dødstrusler efter udvisningsdommen i byretten.

Landsretten udtalte den 9/11 1999:

"Efter det foreliggende må det antages, at domsforhandlingen i sagen ikke vil kunne fremrykkes til i år, uden at der skal ske ombeskikkelse af forsvarer for flere af de tiltalte. Efter retsplejelovens § 736, stk. 2, jf. § 733, stk. 2, kan der ske en sådan ombeskikkelse, hvis forsvarernes medvirken ud fra retsplejemæssige hensyn til sagens behørlige fremme, herunder særligt hensynet til de medtiltaltes tarv, ikke kan anses for forsvarlig. Da landsretten ikke finder, at denne betingelse er opfyldt, tages Statsadvokatens begæring om omberømmelse ikke til følge.

Da fortsat varetægtsfængsling af tiltalte T herefter må antages at stå i misforhold til den straf, som kan ventes, hvis han findes skyldig, jf. retsplejelovens § 762, stk. 3, tages forsvarerens begæring om løsladelse af ham til følge."

Medvirken ved passivitet - Røveri

Straffelovens § 23 og § 288

S på 19 år var meget tæt på et røveri begået på et toilet, hvor noget kokain skulle udveksles. Dømt i byretten herfor, men frifundet under dissens i landsretten.

Ø.L. 22. afd. a.s. S-2634-99, 17/11 1999

T på 24 og S på 19 år var tiltalt, T i forhold 1 for overtrædelse af våbenloven ved i januar 1999 at have båret en dolk og besiddet en spraydåse med tåregas. I forhold 2 T for to måneder senere at have båret en gaspistol og besiddet to gaspatroner. I forhold 3 S for forsøg på indbrud i en parkeret bil og i forhold 4 begge røveri, ved i en baggård på Vesterbro i april 1999 at have frataget A 400 kr. i kontanter samt et Dankort, idet de tiltalte forlangte penge af A, ligesom de samtidig tog fat om han og slog ham, herunder i ansigtet, samt fratog ham kontantbeløbet og kortet.

T erkendte våbenlovsovertrædelserne, men nægtede røveri. S erkendte tyveriet i forhold 3, men nægtede røveri i forhold 4.

T var mange gange straffet for berigelseskriminalitet, herunder i 1994, 1996 og 1997 for røveri. Han havde en reststraf stående på 42 dage for bl.a. berigelseskriminalitet. S var også tidligere straffet, senest i februar 1999 for bl.a. tyveri, hæleri og vold med fængsel i 8 måneder betinget bl.a. af ophold i egnet hjem eller institution i indtil 8 måneder og afvænnning mod misbrug af narkotika. Han havde efterfølgende været indberettet for vilkårsovertrædelse og var blevet bortvist fra behandlingsinstitutionen.

Vedr. røveriforholdet udtalte byretten:

"Retten finder det efter de forklaringer, der er afgivet af vidnet A og tiltalte S bevist, at tiltalte T tildelte A (slag) flere gange, dog ikke i ansigtet, og at T tog A's kontanter og VISA-Dankort. Tiltalte T findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1.

Det findes ikke bevist, at der var en forudgående aftale mellem de tiltalte om at begå et røveri, idet det lægges til grund at de tiltalte og vidnet gik ind i baggården for at foretage levering af noget kokain, som tiltalte T havde købt for vidnet. Det lægges endvidere til grund at tiltalte S på et tidspunkt sagde "stop" til tiltalte T, men at tiltalte S ikke i øvrigt foretog sig noget aktivt for at forhindre røveriet. Når endvidere henses

til tiltalte T's forklaring om, at tiltalte S rodede i forurettedes lommer og til det forhold, at tiltalte S efter at have sagt til vidnet, at han skulle stikke af, fulgtes med vidnet T til en lejlighed med henblik på at indtage stoffet, findes det bevist, at tiltalte S har medvirket til røveriet. Tiltalte S findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 23."

T blev idømt en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder. S en fællesstraf på fængsel i 1 år.

S ankede med påstand om frifindelse i forhold 4 vedrørende røveri og i øvrigt til formildelse. Anklagemyndigheden påstod domfældelse efter anklageskriftet og skærpeelse.

T var i mellemtiden idømt fængsel i 30 dage for tyveri og hæleri. Straffen var afsonet.

Resten er citat af landsrettens dom:

"Der er i landsretten afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne A og T.

Disse har i det væsentlige forklaret som for byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret, at der opstod tumult inde på toilettet, hvor tiltalte sagde "stop" til T, da denne slog på A. Både inde på toilettet og oppe på gaden sagde tiltalte til A, at han skulle løbe væk, når han fik chancen til det. Tiltalte gik udelukkende med ind på toilettet, fordi han var blevet tilbudt noget kokain. Han har på intet tidspunkt haft fat i A's penge eller hævekort.

A har supplerende forklaret, at de alle 3 gik ind på toilettet, hvor han stod foroverbøjet. Der var næppe plads til flere inde på det lille toilet. Tiltalte sagde på et tidspunkt "stop - nu er det nok". Først da de kom op fra toilettet sagde tiltalte til afhørte, at han skulle stikke af. Det, der skete inde på toilettet, foregik ret hurtigt og noget improviseret. Hvis der havde været 2 af T's slags, ville afhørte næppe have været i stand til at være til stede i dag.

T har som vidne supplerende forklaret, at de stod meget tæt inde på det lille toilet, da der opstod tumult. Pludselig sagde forurettede, at han havde mistet nogle cigaretter og småmønter, han havde haft i sine lommer. Bagefter opdagede afhørte, at tiltalte var i besiddelse af cigaretter og småmønter, som han ikke tidligere havde haft på sig. Afhørte var påvirket af kokain den pågældende aften.

4 af de voterende finder det ikke bevist, at tiltalte ved sin blotte tilstedeværelse har gjort sig skyldig i strafbar medvirken til røveriet og stemmer derfor for at frifinde tiltalte i forhold 4.

2 af de voterende finder det også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte af de i dommen anførte grunde er skyldig i medvirken til røveriet i det af byretten fastslåede omfang, idet det dog ikke findes bevist, at tiltalte har rodet i forurettedes lommer. Disse voterende har herved lagt til grund, at tiltalte uden straks at være gået derfra eller at have søgt faktisk at hindre røveriet, på det lille toilet har stået meget tæt ved T og forurettede, da A blev slået og frataget penge og hævekort af T. Disse voterende har således lagt til grund, at tiltalte, først efter at røveriet var begået, har udtalt, at T skulle stoppe med at slå, og at forurettede ude på gaden skulle stikke af.

Efter stemmeflertallet frifindes tiltalte herefter for røveri i forhold 4.

Fællesstraffen for forhold 3, der fastsættes under citering tillige af straffelovens § 21, nedsættes til fængsel i 6 måneder."

Landsforeningens Meddelelse 29/2000

Vold - Ikke udvisning

Straffelovens § 245, Udlændingelovens § 22 og § 26

Dømt for vold efter § 245 og § 247. Fraskilt med 3 børn, over for hvem samværsretten blev benyttet. Frifundet for udvisning i byretten, hvilket blev stadfæstet under dissens.

Ø.L. 17. afd. a.s. S-3307-99, 18/11 1999

T på 35 år var tiltalt for forsøg på legemsangreb § 245, jfr. § 21 i august 1999 ved at have grebet fat i skjortekraven på A med den ene hånd og samtidig med, at han fortsat holdt fat i kraven, at have svunget en kniv mod A's overkrop, der blev ramt over bæltestedet, således at kun skjorten blev flænset.

Der var påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

T var tidligere straffet efter § 119 og § 244 i 1998 og ved ankedom senere samme år for § 245. Prøveløsladt i januar 1999 med en reststraf på 69 dage.

T nægtede sig skyldig, men blev fundet at have forset sig som beskrevet i tiltalen. Straffen blev fastsat som en fællesstraf på fængsel i 6 måneder.

Om udvisningspåstanden bemærkede byretten i Odense:

"Der findes efter oplysningerne om tiltaltes forhold til sine børn og efter længden af den tid, han har opholdt sig her i landet, ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tage påstanden om udvisning med indrejseforbud efter udlændingelovens § 32 til følge, hvorfor tiltalte frifindes herfor."

Anklagemyndigheden ankede med påstand om skærpelse, således at straffelovens § 247, stk. 1, blev anvendt tillige mod udvisning. T påstod formildelse og stadfæstelse af byrettens bestemmelse om, at der ikke skulle ske udvisning.

Af sagens oplysninger fremgik bl.a. følgende:

"Tiltalte kom til Danmark i 1989 som 26-årig. Han var da gift. Han har tre børn med kvinden, fra hvem han blev separeret i 1994 og skilt i 1998. Kvinden og børnene bor her i landet. Hun har forældremyndigheden over dem. Af hendes oplysninger fremgår det, at tiltalte siden separationen har haft samværsret med børnene. Han har langt fra udnyttet denne ret. Tiltalte har tre brødre, der bor i Danmark. Der foreligger oplysninger fra en af brødrene om, at tiltalte i sommeren 1998 ferierede hos ham i 2 uger sammen med børnene. Tiltaltes svigerinde har oplyst, at tiltalte inden varetægtsfængslingen jævnligt kom på besøg hos hende. Han havde af og til børnene med. De blev gerne et par dage, hvis deres skolegang tillod det. Tiltalte har aldrig haft kontakt til det danske arbejdsmarked. Han har ikke længere familie i sit hjemland.

Tiltalte har i landsretten bl.a. forklaret, at han flyttede til Odense, fordi han manglede et sted at bo. Han fik lejlighed i byen den 1. februar 1999. Han har haft børnene på besøg to gange om måneden. Hans tidligere hustru er glad for, at han bevarer kontakten med dem. Det er rigtigt, at han sidst så børnene den 14. maj 1999, da den ældste datter havde fødselsdag. Han har ikke set børnene siden, fordi de rejste i juni 1999 og kom tilbage ved skolestart. De var på ferie med deres mor. Han har ikke haft kontakt med børnene under varetægtsfængslingen, bortset fra en opringning i sidste uge."

Landsretten udtalte:

"Fællesstraffen, der tillige fastsættes i medfør af straffelovens § 247, stk. 1, findes passende.

4 af de voterende udtaler herefter:

Efter en afvejning af tiltaltes tilknytning til Danmark, herunder navnlig at han har tre herboende børn, over for hans kriminalitet, findes udvisning af tiltalte at ville være i strid med det krav om proportionalitet, der er indeholdt i udlændingelovens § 26, stk. 2. Disse voterende stemmer derfor i det hele for at stadfæste dommen.

2 af de voterende finder efter en vurdering af på den ene side tiltaltes tilknytning til Danmark, herunder til børnene og de øvrige i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn og på den anden side karakteren af domfældtes kriminalitet, at udvisning for en periode bør ske, idet der ikke foreligger forhold, som taler afgørende imod en sådan afgørelse, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. Disse voterende vil derfor tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at byrettens dom stadfæstes.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken."

Landsforeningens Meddelelse 30/2000

Beslaglæggelse

Retsplejelovens § 803 og § 806

Papirer med oplysninger om personer med tilknytning til rockergrupper beslaglagt som bevis ved "politiets igangværende efterforskning af sager vedr. vold, handel med narkotika eller berigelseskriminalitet".

V.L. 6. afd. S-2918-99, 25/11 1999

Politiet bemærkede en BMW påført stjålen nummerplade fra en Audi, ransagede denne og fandt diverse papirer vedr. forskellige personer og disses rejser m.v. Personerne havde tilknytning til Hells Angels og en lokal gruppe, og politiet begærede papirerne beslaglagt som bevis ved "politiets igangværende efterforskninger af sager vedr. vold, handel med narkotika eller berigelseskriminalitet."

Dokumenternes ejer A anmodede om, at beslaglæggelsen blev forelagt retten.

Anklagemyndigheden henviste til Højesterets kendelse i U1998.798 HK.

Byretten afsagde følgende

"K e n d e l s e:

I det foreliggende tilfælde er politiet i forbindelse med en rutinemæssig undersøgelse af en personbil med stjålne nummerplader ved en tilfældighed kommet i besiddelse af dokumenter, som indeholder oplysninger om relationer mellem bestemte personer med tilknytning til rockergrupperne Hells Angels, Århus, og Piraterne, Randers.

Beslaglæggelse efter retsplejelovens § 803, stk. 1, af genstande som en person, der ikke er mistænkt, har rådighed over, kræver efter ordlyden af den anførte bestemmelse, der trådte i kraft den 1. juli 1999, at indgrebet sker som led i efterforskningen af en lovovertrædelse.

Højesterets kendelse af 2. april 1998 (UfR 1998.798) angik et tilfælde, hvor politiet under efterforskningen af en række alvorlige forbrydelser, der var begået under "rocker-krigen", ønskede beslaglagt nogle dokumenter, der ikke havde tilknytning til de konkrete sager. Efter politiets opfattelse ville materialet kunne tjene som bevis i sager, der var opstået som led i den verserende "rocker-krig", herunder 5 drab og 40 drabsforsøg. Højesteret fandt, at det efter den dagældende bestemmelse i retsplejelovens § 824, stk. 1, ikke er en betingelse, at det bevismiddel, der ønskes beslaglagt, kan sættes i forbindelse med en bestemt angiven straffesag.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om ændring af bl.a. beslaglæggelsesreglerne i retsplejeloven, at der ikke tilsigtes nogen ændring af denne retstilstand med lovforslaget.

Efter rettens opfattelse må en anvendelse af beslaglæggelsesreglerne i hvert fald kræve, at der på tilsvarende måde som i den refererede Højesteretsafgørelse er en vis påviselig sammenhæng mellem politiets ønske om beslaglæggelse og efterforskningen af en alvorlig lovovertrædelse.

Politiet har i det foreliggende tilfælde oplyst, at dokumenterne indeholder oplysninger af betydning for politiets igangværende efterforskning af sager vedrørende vold, handel med narkotika eller berigelseskriminalitet, i hvilke de pågældende klubbers medlemmer kan mistænkes.

Uanset indgrebets begrænsede omfang finder retten, at politiet ikke har konkretiseret karakteren af den kriminalitet, der efterforskes, på en sådan måde, at betingelserne for beslaglæggelse er tilstede, hvorfor

B e s t e m m e s:

Den af politiet den 9. september 1999 foretagne foreløbige beslaglæggelse af fotokopier af dokumenter tilhørende A skal ophæves."

Anklagemyndigheden påkærede kendelsen og anførte bl.a., at materialet ville kunne tjene som endog afgørende bevis i sager vedrørende kriminalitet udført af flere personer eller grupper af personer i forening.

Forsvareren gjorde bl.a. gældende, at efterforskningen ikke rettede sig mod konkret beskrevne forbrydelser eller mod bestemte personer, men mod grupper. Dokumenterne omhandlede bl.a. reklamation til et flyselskab vedr. mistet bagage m.v.

Landsretten udtalte:

"Det er oplyst, at politiet i forbindelse med ransagningen af bilen tog kopi af dokumenterne, som derefter blev lagt på plads i bilen igen.

Henset til dokumenternes indhold og af de grunde, der er anført i anklagemyndighedens kæreskrift af 15. oktober 1999, finder landsretten, at der er grunde til at antage, at dokumenternes indhold kan tjene som bevis i forbindelse med forfølgningen af de i kæreskriftet nævnte strafbare forhold. Uanset at forholdene ikke er nærmere beskrevet eller bestemte personer mistænkt, finder landsretten under hensyn til forholdenes karakter - handel med euforiserende stoffer, berigelseskriminalitet, vold, afpresning og våbenlovovertrædelse - at beslaglæggelsen har kunnet foretages efter retsplejelovens § 806, stk. 3, jf. § 803, stk. 1.

Thi bestemmes:

Den af politiet den 9. september 1999 foretagne beslaglæggelse af dokumenter tilhørende A godkendes."

Landsforeningens Meddelelse 31/2000

Vidner - Medtiltalt som vidne i ankeinstansen - Bevis - Dokumentation af tidligere forklaringer

Retsplejelovens § 171 og § 877

T og V var mod deres benægtelse dømt for tyveri. T ankede, og V var indkaldt som vidne af anklagemyndigheden. Landsretten besluttede, at V ikke under strafansvar havde pligt til at besvare spørgsmål fra anklagemyndigheden, om han havde deltaget i

tyveriet. Men man kunne dokumentere hans tidligere forklaringer, mens han var til stede.

V.L. 6 afd. S-1991-99, 16/2 2000

T og V var mod deres benægtelse dømt for tyveri. T ankede. Som vidne mødte V. Anklageren dokumenterede den forklaring, som vidnet afgav som tiltalt under domsforhandlingen i byretten. Anklageren oplyste, at hun ønskede at spørge V, om han fik den ring, som blev stjålet ved tyveriet i forhold 7, og som vidnet blev fundet i besiddelse af, af tiltalte.

Landsretten afsagde følgende

"K e n d e l s e:

Under sagens behandling ved Kriminalretten nægtede vidnet sig skyldig i forhold 7 - 12 og således også i forhold 7 vedrørende tyveri af bl.a. den pågældende ring, og under bevisførelsen i Kriminalretten forklarede han som tiltalte til støtte for sin benægtelse af at have begået tyveriet, at han havde købt den ring, han var fundet i besiddelse af, af en dansk mand i toget på strækningen mellem Hjørring og Aalborg. Vidnet er ved byrettens dom mod sin benægtelse dømt for forhold 7 og således dømt for at have stjålet den pågældende ring.

Vidnet har under disse omstændigheder ikke pligt til under strafansvar at besvare spørgsmål fra anklagemyndigheden, om han har deltaget i tyveriet af ringen, eller om han fik den stjalne ring af den person - tiltalte - som han er dømt for at have begået tyveriet sammen med.

T h i b e s t e m m e s:

Det tillades ikke anklagemyndigheden at spørge vidnet, om han fik ringen af tiltalte.

Retsformanden bemærkede, at anklagemyndigheden, mens vidnet er til stede, kan gennemføre det forehold vedrørende den tidligere afhøring af vidnet til politirapport den 13. januar 1999 (ekstraktens side 146, de sidste 2 afsnit, side 147, de 4 første afsnit og side 148, 2. afsnit), som blev gennemført under afhøringen af vidnet i Kriminalretten.

Anklageren foretog herefter dette forehold.

Vidnet havde ingen bemærkninger hertil."

Samleje med mindreårig - Betinget straf - Erstatning - Egen skyld

Straffelovens § 56, § 222 og § 223, erstatningsansvarslovens § 26

Ridelærer havde haft samleje med mindreårig elev. Adskillige forhold over en længere periode, fra K var 13 år. Hun havde selv taget initiativet. Betinget 6 måneders fængsel. Ingen erstatning, da K havde deltaget i forholdet på lige fod.

Retten i Glostrup, S 88/00, 29/2 2000

T på 30 år var under en tilståelsessag tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 222, stk. 1 og § 223, stk. 1, til dels § 21, og § 224, ved i en række tilfælde fra maj 1998 at have haft samleje eller samlejelignende forhold med K, født 1984, der som rideelev var betroet ham til undervisning.

Forholdene stoppede i juli 1999, hvor T var varetægtsfængslet i ca. 3 uger.

Byretten bemærkede:

"Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 6 måneder, jf. straffelovens § 222, stk. 1 og § 223, stk. 1, begge til dels jf. straffelovens § 21, samt straffelovens § 224, jf. § 222, stk. 1 og jf. § 223, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2.

Retten lægger herved vægt på, at der er tale om adskillige forhold begået over en længere periode, og at forholdet til K blev indledt, da hun var 13 år. På den anden side lægger retten til grund, at K har deltaget på lige fod dels ved at indgå væddemål med en veninde, dels ved selv at tage initiativ. Endelig lægger retten vægt på, at tiltalte under sagen har været frihedsberøvet i cirka 3 uger.

Tiltalte frifindes for K's påstand om godtgørelse for tort. Retten lægger herved til grund som anført foran, at K har deltaget i forholdet på lige fod."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 33/2000

Sagsomkostninger - DNA-analyse

Retsplejelovens § 998 og § 1008

Udgifter til DNA-analyse i sædelighedssag efter straffelovens § 218 udgjorde 31.707 kr. T protesterede. Spørgsmålet blev indbragt for retten, der fandt, at udgiften stod i et sådant misforhold til lovovertrædelsen, at tilsvaret blev nedsat til 5.000 kr., jfr. RPL § 1008, stk. 4, 2. pkt.

Retten i Fjerritslev SS 247/99, 30/11 1999

T blev i december 1998 idømt fængsel i 4 måneder betinget for overtrædelse af straffelovens § 218 ved at have skaffet sig samleje med K, der på grund af træthed og spirituspåvirkethed var ude af stand til at modsætte sig handlingen. T blev pålagt sagens omkostninger.

T havde under sagen nægtet sig skyldig. Han huskede ikke alt, hvad han foretog sig den pågældende nat.

Det fremgik bl.a. af dommens præmisser, at T's tegnebog var fundet i K's seng.

I januar 1999 afkrævede politimesteren T et omkostningsbeløb på 40.742 kr., herunder 31.707 kr. til DNA-analyser af sædprøver. T protesterede mod at skulle betale for DNA-analyserne, og spørgsmålet blev indbragt for retten i medfør af RPL § 998, stk. 1.

Anklagemyndigheden anførte bl.a., at undersøgelsen var foretaget specifikt med T som sigtet. Udgiften var nødvendig, da politiet ikke selv kunne foretage undersøgelsen, modsat f.eks. fingeraftryk.

Anklagemyndigheden oplyste, at en stor politikreds i området ikke afkræver udgifter til DNA-analyser hos domfældte. I andre politikredse er man af den opfattelse, at udgiften skal afkræves, men har ikke haft sager, hvor det har været aktuelt. Der forelå ingen retspraksis.

Forsvareren anførte bl.a., at udgiften måtte anses som en driftsomkostning.

T havde ikke haft nogen indflydelse på hvilke undersøgelser, der skulle foretages. Der var ikke fastsat takster på området. Subsidiært påstod han beløbet nedsat.

Byretten bemærkede:

"Analyseresultatet blev anvendt som bevis i retten. Omkostningerne ved at fremskaffe det må derfor anses som en del af de sagsomkostninger, som tiltalte ifølge dommen skal betale, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 1.

Domfældte er blevet fundet skyldig i en alvorlig lovovertrædelse, men en sagsomkostning på ca. 30.000 kr. må alligevel anses for at stå i et sådant misforhold til lovovertrædelsen, at det ikke kan anses som rimeligt, at hele beløbet pålægges ham. Retten tager herved også hensyn til forsvarerens oplysninger om domfældtes økonomiske forhold. Domfældtes tilsvær nedsættes derfor til 5.000 kr. efter retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt."

Landsforeningens Meddelelse 34/2000

Færdselsloven - U-vending - Betinget frakendelse

Færdselslovens § 18

Foretog U-vending og blev påkørt. Betinget frakendelse i byretten, som landsretten ændrede, idet T havde holdt stille ude i krydset og først kørte frem, da repeterlyset efter hans opfattelse viste rødt lys for den modkørende færdsel.

Ø.L. 5. afd. a.s. S-2864-99, 30/11 1999

T var tiltalt for overtrædelse af færdselslovens § 18, stk. 1, ved i et kryds at have foretaget U-vending uden at sikre sig, at manøvren kunne udføres uden fare eller ulempe, hvilket var årsag til, at han blev påkørt af en personbil, hvorved der skete skade.

Der var påstand om bøde og betinget frakendelse. T nægtede sig skyldig.

Byretten bemærkede:

"Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at tiltalte kørte frem i krydset for grønt og holdt stille ude i krydset for at afvente passage af modkørende. Han satte i gang for at fuldføre sin u-vending, da der var et hul i trafikken fra Roskildevej mod øst og da han

udfra repetitionssignalet mente, at færdslen derfra havde fået rødt. Efter de samstemmende forklaringer fra A og B, der kørte ad Roskildevej mod øst i henholdsvis 2. og 1. vognbane, må retten imidlertid lægge til grund, at vidnerne fortsat havde grønt lys, da de kørte ud i krydset samtidig med at tiltalte begyndte sin u-vending. Tiltalte har således ikke i tilstrækkelig grad sikret sig, at hans u-vending kunne udføres uden fare og ulempe for andre, og tiltalte har herved forårsaget sammenstødet med A.

Tiltalte er derfor skyldig efter anklageskriftet.

Straffen fastsættes til en bøde på 1.500 kr., jf. færdselslovens § 118, stk. 1, jf. § 18, stk. 1. Forvandlingsstraffen er hæfte i 6 dage.

Tiltalte har ved sin kørsel også tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Der er herved lagt vægt på, at tiltalte, selvom han har udvist vilje til at overholde reglerne, ikke har sikret sig godt nok, at færdslen ad Roskildevej mod øst havde fået rødt og var ved at standse, før han satte i gang for at gennemføre sin u-vending. Der er endvidere lagt vægt på, at manøvren foregik i et kryds i bymæssig bebyggelse, hvor den tilladte hastighed er 80 km/t og midt i morgen myldretiden.

Påstanden om betinget frakendelse af førerretten tages herefter til følge som nedenfor bestemt, jf. færdselslovens § 126, stk. 1. nr. 1, jf. stk. 2, jf. § 128."

T ankede med påstand om frifindelse for påstanden om betinget frakendelse af førerretten og i øvrigt til formildelse af bøden. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse. Vidnerne forklarede i det væsentlige som for byretten.

Landsretten udtalte:

"Landsretten lægger til grund, at tiltalte holdt stille ude i krydset og først kørte frem, da repeterlyset efter hans opfattelse viste rødt lys for den modkørende færdsel, og da der i øvrigt var et hul i trafikken. Landsretten finder det på denne baggrund betænkeligt at anse det for godtgjort, at tiltalte har tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden. Han frifindes derfor for påstanden om betinget frakendelse af førerretten.

Bøden for overtrædelse af færdselslovens § 18, stk. 1, nedsættes til 750 kr. Forvandlingsstraffen er hæfte i 4 dage."

INDBYDELSE

til møde vedrørende

Konfliktråd - offer/krænker-mediation

I Glostrup, Roskilde og Ringsted politikredse er der under ledelse af Det Kriminalpræventive Råd forsøg med offer/krænker-mediation - konfliktråd.

Med udgangspunkt i forsøget om konfliktråd afholder Det Kriminalpræventive Råd og Dansk Mediation **lørdag den 29. april 2000** et møde, hvor den amerikanske mediator, Jane T. Riese, der er leder af et mediationsprogram i Pennsylvania USA, omfattende blandt andet offer/krænker-mediation, vil fortælle om erfaringerne fra USA.

Jane T. Riese har en baggrund fra statsadvokaten, som permanent hjælp til ofre.

Arrangørerne indbyder de beneficerede advokater til at deltage fra kl. 12.30 til ca. kl. 16.00.

I mødet deltager yderligere mediatorer fra forsøget under Det Kriminalpræventive Råd og mediatorer fra Dansk Mediation.

Fra kl. 12.30 til ca. 13.15 serveres sandwich og drikkevarer, og det er derfor nødvendigt med tilmelding.

Mødet afholdes:

Lindh Stabell Horten
Ved Stranden 18
1012 København K

Tilmelding: Tlf. 77 30 41 09 - Lene Jensen

Yderligere oplysninger kan fås på Det Kriminalpræventive Råds hjemmeside, www.crimprev.dk eller Dansk Mediations hjemmeside www.dansk-mediation.dk.